

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be pleased ”.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT)
BILL, 1959.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959,* and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was last extended to be in force up to and inclusive of the 26th September 1959. The object of the Act is to protect the interests of the cultivating tenants in this State pending introduction of comprehensive land reforms in this State. In view of the prevailing agrarian situation in the State and in view of the fact that a final decision has not yet been taken on the proposals on comprehensive land reforms, the Government have decided to extend the life of the original Act of 1955 for a further period of one year beyond the 26th September 1959. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act up to the 26th September 1960.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration ”.

SRI S. LAZAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய சட்டத்தை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சில குறைகள் பல முறைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சபையிலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நீக்கச் சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அம்மாதிரி திருத்தங்கள் ஏதும் இப்போது காணவில்லை. சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது தான் நாம் எந்த அளவுக்கு, எந்த நோக்கத்தோடு அதைக் கொண்டு வந்தோமோ அந்த அளவுக்கு அது நிறைவேற்றவில்லை என்று தெரியவருகிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்த போதிலும் இன்னும் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படத்தான் செய்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சட்டத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறவர்கள் அதைச் சரியானபடி வியாக்கியானம் செய்வதில்லை. வசதி உள்ளவர்கள், சிறிய விவசாயிகளாக இருப்பவர்களை, வேலை செய்யக்கூடிய குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்ற முடிவு செய்தால்

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

அவர்கள் அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட முடிகின்றது. ஆகையால் சட்டத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அடிக்கடி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக இந்தச் சட்ட சபையிலேயே அவைகளை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

சிறிய சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு—நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் அதற்கும் குறைவாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலக்காரர்களுக்கு—விதி விலக்கு அளித்தால்தான் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியும். சென்ற ஆண்டு இதே சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது இவை அனைப்பற்றி குறிப்பிட்டோம். அந்த மசோதாவிலேயே விதி விலக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது பற்றியும், அதிக வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது போன்ற சிறு நிலக்காரர்களுக்கு நிச்சயமாக விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவைகள் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆகையால் சட்டத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை எடுத்து, திருத்தி, ஐந்து ஏக்கர், அதற்கு கீழே வைத்திருக்கும் நிலக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தால், நாட்டில் அமைதி ஏற்படும். அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வார்கள். அதனால் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.

இன்னொரு குறை குத்தகைக்காரர்களைப்பற்றியது, நிலத்தைப் பயிர் செய்கிறவர்கள், சப்-லெலிஸ் என்பார்கள். இவைகளைப்பற்றி அநேக தாவாக்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றியும் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு சரியான விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சப்-லெஸ்ஸி அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் 'அப்னை' செய்ய முடியும் என்றே அல்லது 'அப்னை' ஆகாது என்றே அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிவிட்டால் பல சிக்கல்கள் நீக்கப்படும்.

நடைமுறையில் ரெவினியூ கோர்ட்டுகளில் பல தாவாக்கள் போடப்படுகின்றன. அவைகள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக் கணக்கிலும் முடிவாகாமல் இருக்கின்றன. இந்த தாவாக்கள் ஆறு மாதம், ஒரு ஆண்டு காலம் நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் இரு தரப்பினர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதன் பலன் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் செய்யும் முடிவுகளுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ரிவிஷனரி பவர்ஸ் சென்னையில் இருக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்கள், வசதி உள்ளவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்துக்குச் சென்று இதர விவசாயிகளை . . .

MR. SPEAKER: May I interrupt the hon. Member? I am afraid whether all that the hon. Member is referring to is relevant to the Bill which we are discussing. The Bill that we are discussing to-day is just for extending the life of the Act for one year. I would like to know whether this is the time to refer to the difficulties experienced by the tenants or somebody else. If at the end of his speech, the hon. Member says, ' . . . therefore, I oppose the extension of the life of the Act, it is a different matter altogether. I was wondering whether the discussion was proceeding on a very general and, if I may say so, on not very relevant lines. I am not a lawyer like the hon. Member. So, I would like to be enlightened by the hon. Member how far the points referred to by him are relevant to the Bill that we are now considering.

SRI S. LAZAR: May I explain the position, Sir?

[Sri S. Lazar]

[1st September 1959]

இதுபோன்ற திருத்த மசோதா வரும்போது இந்த மசோதாக்களில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கின்றபோது இந்த மாதிரியான மசோதாக்களின்மீது மேலும் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பார்லிமென்ட் முறையில் பார்த்தாலும் இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்த மசோதாக்கள் வரும்போது அதில் இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது தான் அதிலுள்ள நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு, சட்டத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களை செய்து கொள்ள முடியும். அதல்லாமல் ரூல்ஸ்களில் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்காக சட்டத்தையே திருத்தி அமைக்கவேண்டிய தேவையில்லை. நோட்டீபிக்கேஷன் மூலம் திருத்திக்கொள்ள முடியும். இவ்வையன்றால் அதிகமான அளவில் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளில் தாவாக்கள் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அரசாங்கம் கொண்டு வருகின்ற திருத்தங்களை பரிசீலிக்கும்போது அது சம்பந்தப்பட்ட பல குறைபாடுகளைத் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் தெரிவித்தும்போது அரசாங்கத்திற்கும் மசோதாவை அமல் செய்வதற்குச் செளகரியமாகவும் பக்க பலமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் இவ்விதமான குறைகளை என்றும் தெரிவிக்காமல் திருத்த மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவது என்றால் தீரே நம்மிடத்தில் நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆகவே அரசாங்கம் நிறைவேற்றிற் சட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும்பொழுதுதான் இவ்விதமான குறைபாடுகளைச் சொல்லுகிறேனே தவிர இதை எதிரீக் வேண்டுமென்ற கருத்தோடு அல்ல என்பதையும் வணக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் திருத்த மசோதாவில் தேதியை திருத்தக் கூடிய திருத்தம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது தவிர மசோதாவின் உள் நோக்கங்களைப்பற்றிய திருத்தங்கள் என்றும் இல்லை. அதனால்தான் இதில் பெரிய விவாதம் தேவையில்லை என்று சொன்னேன். இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது நீண்ட விவாதம் தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை இதன் பேரில் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களின்மீது பேச வேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே ஆலோசித்துப் பார்த்துப் பேசலாம்.

SRI S. LAZAR : ஆகவே இந்த ரிவிஷனரி அதிகாரம் ஹைக் கோர்ட்டில் இருப்பதற்குப் பதிலாக ஜில்லா நீதிபதிகளுக்கோ சப்-ஜட்ஜ் களுக்கோ விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில காரியங்களில் ஹைக்கோர்ட்டு வரைக்கும் வரவேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தின் பேரில் சில அதிகாரங்களை ஜில்லா அளவிலேயே கொடுக்க வேண்டும். சமீபத்தில் உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்தார்கள். வெக்டர்கேஷன் காலத்திலும் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன, இதன் காரணமாக டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வருவது என்றால் சாதாரணமான காரியமல்ல. ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை ஜில்லா நீதிபதிகளிடம் அல்லது சப்-ஜட்ஜ்களிடம் கொடுத்துவிட்டால் பலவிதமான தொல்லைகளை நீக்குவதற்கு முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் எல்லாம் உறுதி அளித்திருப்பது போன்று சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். அதை இதவரையிலும் அமல் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல

1st September 1959] [Sri J. Matha Gowder]

விரும்புதிநேன். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இதில் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிப்பதற்கு மட்டும் தான் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி மட்டும் பேசினால் போதும், நேறு கருத்துக்களைப்பற்றிச் பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : நான் பேசக்கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை. அப்படி நான் சொல்லியிருந்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்போது எப்படிப் பேச முடியும்?

*** SRI J. MATHA GOWDER :** என்னைப் பொறுத்த மட்டில் எங்கள் ஜில்லாவில் கூடலூர் பிராந்தியத்தில் இருக்கிற நிலையை எய்ப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த கூடலூர் எரியாவில் இதுவரையிலும் முதலாம் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரவில்லை. இப்போதும் அங்கு பலசிய மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டான் அமுலில் இறந்துகொண்டிருக்கிறது. மலபாரும், சென்னைப் பற்றி ஒன்றாக இணைப்பதற்குச் சாலத்தில் தான் இந்தச் சட்டம் ஒன்றாக இருந்துகொண்டிருந்தது. இப்போது மலபார் சென்னையை விட்டுப் பிரிந்துபோய்விட்டது. அதன் பின்னும் அந்தச் சட்டம் என் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அங்குள்ள ரெவினயு அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டாலும் அவர்களும் சரியான பதில் தெரிவிப்பது இல்லை. இதனால் அங்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த எரியாவில் தந்துப்பிரயாணம் செய்தபோது அங்கு மக்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துரைத்தார்கள். இப்போது ஓவாலி என்ற இடத்தில் 99 வருடங்களுக்கு என்று குத்தகைக்கு எடுத்து அந்தத் தோட்டத்தைப் பயிர்செய்து வந்தார்கள். இப்போது அந்த காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. இப்போது அதை யாருட்க்கில் ஒப்படைப்பது என்று தெரியாமல் அவர்களே தெரிவித்து பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் தோட்டத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதில் பல குடும்பங்களிலும், அந்த குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமான வேலை கிடைப்பதில்லை. சமார் எப்பெயர்கள் இருந்தால் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கும். மீதப் பேர்களுக்கு வேறு தொழில் இல்லாமல் அங்கு இருக்கக்கூடிய தோட்ட பூமியில் பயிர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்குரிய வாடகையோ அல்லது குத்தகையோ அவர்கள் முறையாக செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இப்போது அங்குள்ள தோட்ட முதலாளிகள், இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி அதைத் தடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களை வேளியேற்று வதற்கும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வெளியேற மாட்டோம் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்லும்போது தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கிற பயிர்களை எல்லாம் நாசம் செய்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டத் தோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் பொதுவாக உணவு பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடாது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் இவ்விதம் விவசாயம் செய்வதைத் தோட்ட முதலாளிகள் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும், அதற்கான முறையில் இப்போது அங்கு அமுலில் இருக்கின்ற மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டை எடுத்துவிட்டு, “மெட்ரஸ் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்” டை அமுலில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி ஹைக் கோர்ட்டில் ரிட் போட்டால் என்ன செய்யும் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கின்ற நபர்களிடமிருந்து

[Sri J. Matha Gowder]

[1st September 1959]

ஆலோசனை கேட்டு விசாரித்து, மெட்ராஸ் “டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்” மூலம் அந்த ஏரியாவுக்கும் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு நீடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் கொள்கையளவில் வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். கனம் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழி இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல, வெளியிடங்களிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பழைய சட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அதாவது தஞ்சை பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில்கூட ஒரு வேலி நிலம்வரை விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட கையேர்வாரம்தார்கள், மாட்டேர் வாரந்தார்கள் சட்டத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நியாய வாரச் சட்டத்தில்கூட அவர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பூரண விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமும் நியாயமும் ஆகும். சாதாரணமாக சிறிதளவு நிலம் உடைய கைம்பெண்கள் போன்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நகரங்களிலிருந்து 50—60 சம்பாதித்துக்கொண்டு கிராமத்திலுள்ள தங்கள் சிறு நிலங்கள் மூலம் வரும் ஓரளவு ஊதியத்தையும் சேர்த்துச் செலவு செய்து குடும்பம் நடத்துப் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதச் செலவிற்கு 180—200 ரூபாய் தேவைப்படும்போது, அவர்களிடமிருந்து 20—30 ரூபாயைப் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது நியாயமல்ல. அது “Rob Peter to pay Paul” என்பது போல் ஆகும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களில் பெரும்பான்மையினர் இவர்கள்தான். எனவே சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்காவது கண்டிப்பாக இந்த மசோதாவிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு வேலிவரையில் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக 5 ஏக்கர்வரையிலாவது விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக “காம்பிரிஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்” கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிகிறது. அப்போதாவது இவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அப்போது திருத்தம் கொடுத்துப் பேசலாமே ?

* SRI V. SANKARAN : அடுத்தபடியாக, ஸப்-லீஸ் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ லாஸர் பேசினார். நியாய வாரச் சட்டத்தில் வார அனுசூலம் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு அனுசூலம் அளிக்கப்படவில்லை. அதே போல, இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். சாதாரணமாக ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட தன் நிலத்தை தான் ஒருவனுக்குத் தானே உழும் விவசாயி நம் நாட்டில் இருக்கமுடியாது. எனவே நியாய வாரச் சட்டத்தில் செய்துள்ளது போல, இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழப்பவர்களுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்பை அளிக்காமல் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதித்துவிட்டால், ஸப்-லீஸ் பிரச்சினை எழாது. ஆகையால் அந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி கொள்கிறேன். நாம் மிடிஸ்மென்சையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட

1st September 1959] [Sri V. Sankaran]

நிலங்கள் விஷயத்தில் தான் இன்டர்மீடியரி பிரச்சினை எழும். எனவே ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழுபவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரிவிஷன் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 6-எ படி ஜிரிஸ்டிக்ஷன் பிரச்சினையான எழுப்பப்படலாம். Facts சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ.-வின் தீர்ப்பை எஹைக்கோர்ட்டில் வாதிக்க முடியாது. க்ரிமினல் ப்ரொவீஜர் கோடில் 115-வது பிரிவுப்படி, ஹைக் கோர்ட்டில் ஜிரிஸ்டிக்ஷன் ஒன்றை மட்டும் தான் வாதிக்க முடியும். இது இவ்வாறு மிகவும் குறுகிய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. எனவே இதை அதிகமாக விஸ்தரித்து, அப்பீலுக்கு அதிக இடமளிக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள பிரகாரம், *mistake of fact, mistake of law* இவைகளை “கன்ஸிடர்” பண்ண ஹைக் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ லாலர் சொல்வது போலச் சிறு கேஸ்களைக்கூட ஹைக் கோர்ட்டிற்குக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கும் நிலையை மாற்றி, ஜில்லா கோர்ட்டுகள், சப்-கோர்ட்டுகளில் முடிவு செய்வதற்குரிய முறையில் மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு ஆண்டிற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று கூறும் திருத்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றனவா என்று கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை கூறப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவைகளைப் போக்குவதற்கான திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்படவில்லை. சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சர்க்கார் சில விதிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு கிணங்க, யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு கூறுகிறது. அதன்படி கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை 17-ஐ என்ற காலத்தைத் திறந்து, அதில், இன்னிள்ளை நிலங்களில் இன்னிள்ளை இன்னிள்ளை வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிறார்கள் என்று ரெகார்ட் பண்ண வேண்டும். ஆனால் இப்போது கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகளுடைய அங்கங்களில் அப்பேர்ப்பட்ட குறிப்பு இல்லை. தாசில்தாரோ ஆர்.டி.ஓ.-வோ கணக்குப் பிள்ளையிடம் அவ்வாறு குறிப்பு எழுதாததற்குக் காரணம் கேட்டால், “அதற்குத் தனியாகப் பாரம் இல்லை. அதற்கென அச்சடித்த பரத்தைச் சர்க்கார் அனுப்பவில்லை. நான் என்ன செய்வேன்” என்று கணக்குப் பிள்ளைகள் காரணம் கூறுகிறார்கள். அதே போல, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் ஒரு விதி, பயிர் செய்வது சம்பந்தமாக ஒரு அக்ரிமெண்டு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்த அக்ரிமெண்டின் பிரதிகள் மூன்று எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதன் ஒரு பிரதி பயிர் செய்யும் வாரம்தாரரிடத்திலும், ஒரு பிரதிநிலச் சொந்தக்காரரிடமும், ஒரு பிரதி தாசில்தாரரிடத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் அந்த விதி கூறுகிறபடி நடந்துவருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்கார் வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிற விவசாயிக்கு நல்லது செய்ய முற்படுவதே கிடையாது. இந்தச் சர்க்கார் “வாரத்திற்குப் பயிர்த்தொழில் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம், நன்மை செய்கிறோம்” என்று சொல்லி கண் துடைப்புச் சட்டங்களைத்தான் இயற்றுகிறதே தவிர, நல்ல சட்டங்களை இயற்றுவதில்லை. “இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தி ஓராண்டு காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம். அதனால்தான் இதை இப்போது ஓராண்டு காலத்துக்கு நீடிக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளால் கருணை கூர்ந்து உண்மை யிலேயே நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வருமா என்ற ஐயப்பாட்டுடன் என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

[1st September 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களில் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில், விவசாயிகளையோ, நிலச்சுவான்தார்களையோ கேட்டால் “இன்னும் இங்கே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடமாக இதை விஸ்தரிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அது அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. உடனடியாக ஒவ்வொரு மாவட்டமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிரிடுகிறார்கள் என்று தாசில்தார் மூலம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதை நிர்ணயித்த பிறகு ஆங்காங்கே நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளே, தாங்களாக, தாங்கள் பயிரிடுவதை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விட்டு விடுவது சரியல்ல. ஏனென்றால், பல இடங்களில் அவர்கள் தங்கள் சலுகைகளை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் நிலச்சுவான்தார்களிடம் கைக்கட்டி வாய் பொத்தி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. கிளர்ச்சிகள் நடந்திருக்கும் இடங்களில்தான் இந்தச் சட்டம் ஒரு அளவு அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரே பிராந்தியங்களில் ஒரு இடத்தில் சட்டம் அமுலில்லாமற் கொண்டு இடத்தில் அமுலில் இல்லாமலும் இருக்கிறது.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

உடனடியாக ஜில்லா ரீதியாக எங்கெல்லாம் சட்டம் அமுலில் இல்லையோ அங்கெல்லாம் சென்னை போல் களைக்கெடுத்துச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை ஊர்ஜிதமாக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை கேரளத்தில் எப்படி அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை இந்தச் சபைக்கு ஞாபகபடுத்த அவாவுகிறேன். குறிப்பிட்ட தேதியில் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் இயற்றியவுடன் உடனடியாகக் கேரளம் முழுவதிலும் யார் யார் எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களைச் சேகரித்துப் பதிவு செய்ய ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரெவின்யூ இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த விவரங்களைச் சேகரித்துச் சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அப்படிப் பதிவு செய்யுமாறு இருந்தால், அவர்கள் அந்தந்த இடங்களில் ஊர்ஜிதமாக வேலை செய்ய முடியாது. அதல்லாமல் இருந்திருந்தால் பல இடங்களில் ஏழை விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அகற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இங்கும் அம்மாதிரி வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமானால் அதே போல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு—ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு—விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது அவசியம். ஆனால் வேறு எந்த விதமான ஆக்குபேஷனும் இல்லாமல் இருந்து அவர்களே நேரிடையாகப் பயிர் செய்து கொள்ளவும் முன் வரவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை வைக்கவேண்டும். அந்த முறையில் போதுமான மாறுதல் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதை விட்டுப் பெயரளவில் இருந்தால் போதாது.

கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை பகுதிகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அங்கு அமுலில் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய சட்டம் திருவாங்கூர்-கொச்சி குடிக்கிடப்புக்காரர் சட்டம் என்பது. இது ஹோம்ஸ்டேட்ஸ்க்கு மாத்திரம்தான் வரும். ஹோம்ஸ்டேடிலில், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு—அதாவது இரண்டு செண்டுக்கு

1st September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அதிகமாக இல்லாமல்—இருந்தால் மாதிரம் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கும் பொருந்தும். இது போன்ற சட்டம் அல்ல அது. ஆதலால் இந்தச் சட்டத்தை நாம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவசியம் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இந்தச் சட்டம் வரும் என்பதை எதிர்பார்த்துப் பெருவாரியான நபர்களை நிலச்சுவான்தார் அங்கே வெளியேற்றி வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள் கிறேன்.

இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரித்து, எந்தெந்த நிலங்களில் யார் யார் பயிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உடனடியாக இலாகா மூலமாக—தாசில்தார் மூலமாக—கிரீனம் மூலமாக விவரங்களைச் சேகரித்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.—அவர்களுக்கு ஸ்திர பாதியைக் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. SAMPATH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் பேரில் விரிவான கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாம் என்ற பிரச்சனையை நீங்கள் எழுப்பினீர்கள். இந்த மாதிரி யான சந்தர்ப்பத்தில்தான் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததன் காரணமாக நானும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1952-ம் ஆண்டிலேயே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டம். அதற்குப் பிறகு 25-வது சட்டமாக 1955-ம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப் பட்டது. பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திலும், மற்ற நீதி மன்றங்களிலும் பல பிரிவுகளின் பேரில் தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இதன் காரணமாகக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருத்த மசோதாவின் நோக்கத்தில் காம்ப் ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விரிவான சீர்திருத்தம் சீக்கிரமாக வந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி உள் குத்தகைக்காரர்கள்—(ஸப் லெஸ்வரீஸ்) நிலைமை மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்கு வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு என்ன உரிமை என்று தெரியவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைப் பற்றிய கை எர்வாரம், மாட்டுவாரம் மசோதா வரும்போது எக்ஸ்ப்ளேஷனில் உள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஒரு உரிமை கொடுக்க அரசாங்கம் எண்ணிற்று. அது சரியல்ல என்ற காரணத்தினால் அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயன்று இருக்கிறது. மட நிலங்கள், தர்ம ஸ்தாபன நிலங்கள், கோயில் நிலங்கள் இவைகளை யார் நேரடியாகச் சர்ட்யுடி செய்கிறார்களோ அவர்கள் கூட்டுறவில் சேர்ந்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, என்போமென்ட் கமிஷனர், பெட்டி கமிஷனர் இவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. தற்போதைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் இடை குத்தகைக்காரர்கள், மிடில் லெஸ்வரீஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அவர்கள் நேரடியாக விவசாயம் செய்யாமல் உள் குத்தகைக்காரர்கள், ஸப் லெஸ்வரீஸ் மூலமாக விவசாயம் நடந்துவருகிறது. இப்போது டிபார்ட்மெண்டில் கோயில் நிலங்களை உடனடியாகக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டு மென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கோயில் டிரஸ்டிகள் அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியும், அவர்கள் சட்ட ரீதியாக நோட்டீஸ்

[Sri T. Sampath] [1st September 1959]

கொடுத்தும் அவர்கள் நிலங்களைச் சவாதீனம் விட மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதைத் தான் கனம் சங்கரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது சட்டப்படி நோட்டீஸ் அனுப்பியும் சவாதீனத்தை விட மறுக்கிறார்கள். உண்மையில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் யார் என்றால் ஸப் லெஸ்வீஸ்தான். அதிலும் பெரும்பாலானவர்கள் ஹரிஜனங்கள்; அவர்கள் கூட்டுறவுப் முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று மனு கொடுக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக உள் விவகார அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட இதன் விஷயங்களை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். உடனடியாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் கூட்டுறவு முறையில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உண்டுபண்ணக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகையால் விரைவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். 1952-ம் வருஷத்துச் சட்டத்தில் 13-வது பிரிவு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டால்—விவகாரங்கள் ஏற்பட்டால்—வழக்குகள் ஏற்பட்டால்—எப்படித் தீர்த்துக்கொள்வது என்பதைப் பற்றியது அது. இந்தப் பிரிவை புதிய சட்டத்தில் எடுத்து விட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தில்கூட அந்த மாதிரி திருத்தி அமைத்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் ஸ்ரீ லாலர் அவர்களும், கனம் சங்கரன் அவர்களும் சிறு நிலச்சவாந்தார்களின் நிலைமையைக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறு நிலச்சவாந்தார்கள் நிலை மிக மோசமானதாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு நிவாரணம் உடனடியாகத் தேவையாக இருக்கிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இது சம்பந்தமாக, அவர்களுக்குச் சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்த நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைத்தான் நம்பி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல குடும்பங்கள் இந்த வருமானத்தை நம்பி இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிச்சயமாகச் சௌகரியம் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு மசோதாவிற்குக் கால நீடிப்பு அவசியம்தான். அவர்களுடைய கருத்து, என்னென்ன திருத்தங்களெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ, எல்லோரும் சேர்ந்து நியாயம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அவற்றையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு வருவதற்கு அவகாசம் வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், இப்போது கால நீடிப்பு கோரியிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டைப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் காலத்திலிருந்து அங்கு இருக்கக்கூடிய முறைகளைப் புரிந்து கொண்டு, இங்குள்ள முறைகளைப் பார்த்து, அங்கே பயிரிடும் முறைக்கும் இங்கே பயிரிடும் முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள், நடைமுறை வித்தியாசங்கள் இவைகளையெல்லாம் ஆர அமர யோசித்து எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தக்கூடிய சட்டமாக—திருத்தச் சட்டமாக—சாகுபடியாளர் மசோதா கொண்டுவரப்படலாம்—கொண்டுவரப்படும் என்ற கருத்தோடு இந்தக் கால நீடிப்புக் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது, சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு வேண்டும், அவர்களால் உணரப்படுகிற கஷ்டம் நீங்க வேண்டும் என்பதில் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதங்களும் யாருக்கும் கிடையாது. சமீப காலச் சட்டம் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்ப நிலை—இரு தரப்பிலும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பய உணர்ச்சி—இவை காரணமாக, இந்தச் சட்டம் மட்டுமல்ல, எங்கெங்கு வேகம் இருக்கிறதோ ஆங்காங்கு சிற்சில இடங்களில், எந்தச் சட்டமும் கொந்தளிப்போடுகூட

1st September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

அமுல் நடத்தப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே அரசாங்கம் சட்ட ரீதியாகக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய பாதுகாப்பு, வாரப் பிரிவினையில் 60 பாகம் விவசாயிக்குச் சொந்தம் என்று இருந்த போதிலும் கூட எந்த இடத்தில் சாகுபடி சரியாக இல்லையோ அங்கெல்லாம் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் குத்தகைதாரர்களால், வாரம்தாரர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. குத்தகை ரீதியாக அந்த அளவுக்குச் சட்ட ரீதியாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அனுசூலங்கள் சில இடங்களில் அவசியமே இல்லை. ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்து வருபவர்கள் நிலங்களுக்குக் கொடுத்து வரக்கூடிய வாரம் இன்றையதினம் அரசாங்கம் உரிமையோடு கொடுக்கக்கூடிய 40 பாகம் கூடக் கிடையாது. அதைவிடக் கூட குறைவாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் சட்ட ரீதியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அனுசூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவே முடியாது. இன்றையதினம் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு 60 பாகம் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு என்பது. அவர்கள் ஒன்று திரண்டு ஐக்கியப்பட்டு வேகம் காட்டக்கூடியவர்களாக எங்கெங்கு விவசாயச் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் சட்டத்தை மீறியும் கூட முக்கால் பாகம் அளவுக்குக் கொடுத்துத் தீர வேண்டிய அளவுக்குப் பயங்கரமான நிலைமை கூட இருக்கிறது. அத்தகைய இடங்களில் விவசாயக் கோர்ட்டுக்கோ அல்லது போலீசுக்கோ போய் 40 பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இலக்கை போன்ற இடங்களில் இருந்து நாடு திரும்பி இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அன்றையத் தம் நிலத்தை விட்டுச் சென்றவர்கள் இப்பொழுது 'டாங்க்ஸ்' விவசாயம் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்றையதினம் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் கதி என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இன்றையதினம் சாதாரண குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்களுக்குத் தான் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற பய உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிற சந்தேகத்தின் காரணமாக இரு பக்க உறவு நிலைமையும் சுமுகமான நிலையில் இல்லை. இரு பக்கத்திலும் சுமுகமான உறவு நிலையை நீடிக்கச் செய்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. எனக்குத் தெரிய ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் செளஜன்யமாக இருந்து வந்த சாகுபடியாளர்களிடம்கூட உறவு நிலை சீர்கேடுற்று பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த நிலைப்பாட்டில் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவு போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆறுமுக மங்கலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியாகாமலிருக்கிறது. குளத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் வெட்டுப் புரி வந்தாலும் வந்து விடுமோ என்ற நிலைமை உண்டாகி குளத்திற்கே தண்ணீர் விடப்படாமல் விவசாயம் சீர்கேடுற்றிருக்கிறது. அத்தகைய சீர்கேடுகள் எல்லாம்கூட இன்றையதினம் இருக்கும் சட்டம் காரணமாக. ஆகவே எந்த அளவுக்குச் சட்டத்தில் தக்க மாறுதல் செய்து சுமுகமான நிலைமையை உண்டுபண்ண முடியும் என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். 3 ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்ட அளவுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் தங்கள் சொந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய உரிமை சட்ட ரீதியாகக் கொடுக்கலாம். சட்ட ரீதியாக உரிமை இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் இருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது. இன்றையதினம் இயற்றப்பட்டுள்ள சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களால் பலன் பெறக்கூடியவர்கள் சாதாரண சாகுபடியாளர்கள் அல்ல என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்து. மத்தியில் இருக்கக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள்தான் பூரண பலனை அனுபவிக்கிறார்கள்.

[Sri M. S. Selvarajan] [1st September 1959]

உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்களுக்குப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமானால் அவர்களுடைய குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்ததாக வேண்டும். குறைந்தபட்சக் கூலி விவசாய சாகுபடியாளர்களுக்கு நியாயவாரிச் சட்டம் இயற்றிய காலத்திலேயே நிர்ணயித்துக் கொடுத்திருக்கவேண்டியது நியாயம். சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் யாருக்கு நேரடியாகப் பலன் போய்க் கிடைக்கிறது என்பதைத் தீர்க்கமாக யோசித்து உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்கள் பலன் பெறக்கூடிய அளவு வருங்காலச் சட்டம் உருவாக்கப்படவேண்டும். சட்டபூர்வமாக சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விலக்களித்தாலும் விதிகள் செய்யும் போது “நிலச் சாகுபடியாளர் வெளியேற்றம் கூடாது” என்ற தடையைச் சுமுகமாய் அமுல் நடத்துவதற்கும் தக்க வழியைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஒரு வருஷம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் இது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்காகப் பல புதிய சட்டங்களை அடிக்கடி உருவாக்கிக் கொண்டு அவர்களை ஒரு குழப்ப நிலைமையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறோம். தஞ்சை பண்ணையாளர் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். “Fair Rent Act” கொண்டு வந்தோம். “Cultivating Tenants Protection Act” கொண்டு வந்தோம். “Agricultural Income-tax” சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இதற்கு மேல் “Land Ceiling” வரப்போகிறது. இவைகளையெல்லாம் கொண்டு வந்து நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் விட பெரிய குழப்பம் என்னவென்றால் “விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்பது. எப்படி எழுதுவது, எங்கே எழுதுவது, என்பது தெரியாத அளவுக்கு விவசாயம் செய்து வந்தவர்கள், வாயினாலும் மனதினாலும் உண்மைக் கணக்கைப் போட்டு வந்தவர்கள் இதன் காரணமாக மேலும் குழப்பத்தில் வீழ்ந்து விட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் “காம்போசிஷனை” நீடிக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விவசாயிகளுக்காக அடிக்கடி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தொல்லை கொடுப்பதை விட எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமாகச் கொண்டு வருவது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதற்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, எனக்கு அதிகமாக விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாமல் இருந்தபோதிலும்கூட, சில கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் பும் கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, கனம் செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னது போல் குத்தகைக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப் பாதுகாப்பைத் தரும் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில மடங்களின், கோயில்களின் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களைக் காட்டிலும் அந்த நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துள்ளவர்கள் தான் அதிக லாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்காவது பயம் இருக்கிறது. ஆனால் குத்தகைக் காரர்கள் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொண்டு—குறிப்பாக கோயில் நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கொள்ளை லாபம் பெறுகிறார்கள். இந்த முறையிலே கோயில் நிலங்களிலே பயிட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் குத்தகைக்காரர்கள்தான். அவர்கள் தான் பாதுகாப்பை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நன்றாக நீடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே உழைக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை போய்ச் சேருவது கிடையாது; சிறு நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதவையாக, வேறு வழி இல்லாத பெண்கள் நேரடியாகச் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொண்டு நடத்த முடியவில்லையாகையால், குத்தகைதாரர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலத்தில் விளைந்தது இவ்வளவுதான் என்று எதைக் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப் பெற்றுக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவோம் என்று இருக்கிறார்களே அவர்கள் தலைக்குக் கல்லாகப் போயிருக்கிறது. நாளென்று எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சில ஆண்டுகளாகவே, குறிப்பாக கடந்த சில மாதங்களாகக் கூட, ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை இந்தச் சட்டங்களிலிருந்து விலக்குவோம் என்று சொல்லி வந்த ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுவரை ஏன் கருணை ஏற்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. பெண்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் புரிந்து கொண்டு, அதற்குப் பிறகாவது சிறு நிலச் சவாந்தாரர்களுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று நான்கு எக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் அதில் குத்தகைக்குப் பயிரிட்டவர்கள் சரியாகக் குத்தகையை அளக்காமலிருந்தால், misconduct என்று சொல்லி ரெண்ட் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு, குத்தகைதாரர்களை விலக்கலாம் என்று சட்டம் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் பயன்படுத்தி, கோர்ட்டுக்கும் அங்கும் இங்கும் பெண்கள் அலைய முடியாது. ஆகையால், குத்தகைதாரர் அளந்தது லாபம் என்று நினைத்து, அவர்கள் அளந்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு, குடும்பத்தை ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிலத்தை விற்பதுவது தொலைக்கலாம் என்றால், நிலத்தை வாங்குபவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், நிலத்தோடு குத்தகைதாரனும் கூடவே போவான். குத்தகை தரவில்லை என்பதற்காக குத்தகைதாரரை வெளியேற்றிவிட்டு சொந்தமாகவே சாகுபடியும் செய்யமுடியாது. ஆகையால், இந்த நிலம் நமக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கவும், விற்கவும் கூட முடியாத நிலைமையில் இவர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்தை இமந்தாலும், தங்களுடைய நிலத்தை யாருக்காவது விற்பதுவிடம் சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் வீட்டு மனையை வாங்கி வீடு கட்டிக்கொண்டாலாவது அதிலிருந்து வாடகை கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு குடித்தனம் நடத்தலாம் என்று நினைத்தாலும் அதற்கும் வழி இல்லாமல் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். இதைக் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் பெண்களுடைய நிலைமைக்குக் கருணை காட்டுகிற முறையிலாவது ஐந்து, ஆறு எக்கர் வரை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் ஒன்றும் பாதிக்காது என்ற அளவுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் அவர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும்; சொந்தப் பண்ணைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம்; மேற்கொண்டு தலைவலி ஒன்றும் இருக்காது; இடையில் இருக்கும் குத்தகைதாரர்களுடைய கருணையிலும் இவர்கள் இருக்கவேண்டாம். அமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் சட்டம் அதிக ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்காது, கூடிய சீக்கிரம் புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறார் என்றாலும் இந்தச் சட்டம் திலிருந்தே சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு விதிலைக்குக் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் அத்தகைய பாதுகாப்பு, ஒரு சில எக்கர்களுக்குள் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அந்த விதிலைக்குக்கூட இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்கு இருக்கும் விதி விலக்கையாவது இதற்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சொந்தமாக வீடு வாங்கிக்கொண்டுவிட்டால், ஒனர்-ஆக்குபேஷனுக்காக இருந்தால், வீட்டில் வாடகைக்கு இருப்பவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கிளப்ப ரெண்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்தில் வழி இருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, சிறு சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சலுகை மாத்திரம் நாம் கொடுக்காமலிருந்தால் அது நியாயமல்ல, சரியல்ல என்று கூறி, அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்து,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஓராண்டு காலத்தை நீடிக்கும்போதே, விதிவிலக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் எப்பொழுது வருகிறதோ அப்பொழுது மற்றவற்றையெல்லாம் யோசித்துத் தக்க முறையிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆகையால், இந்தக் கருணை மனுவை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சின்ன மசோதாவினுடைய கருத்து என்னவென்றால், இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தினுடைய காலவரையை இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதாகான். ஏனென்றால், விசாலமான நிலச் சீர்திருத்த மசோதா நாம் கொண்டுவரப் போகிறதால் பல பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கவனித்து, அதில் இவைகளுக்கெல்லாம் இடம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே கொஞ்ச காலம் நீடிக்க வேண்டும். மற்றதெல்லாம் வரப்போகிற மசோதாவிலே கவனிக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, கனம் அங்கத்தினர்கள் மற்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இனி வரப்போகிற விரிவான மசோதாவைத் தயாரிக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அவைகளுக்கு எப்படி எப்படி வழிவகை அதிலே செய்யலாம் என்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகள் உதவியேற்படலாம், இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் மசோதாவிலே புதுத்துவதற்கு உதவாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

‘இன்டர்மீடியரி’ யைப் பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தான் ‘டென்ட்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கீழிருக்கும் ஸப்-லெஸ்ஸிக்கு இடமில்லை. வாஸ்தவந்தான். இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டது. ‘சட்டப் பிரகாரம்’ அவர்கள் நடக்கவில்லை; சட்டம் இருந்தும் பிரயோஜனம் இல்லை’ என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ‘உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவதான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதாவது நூறு ரூபாய்க்கு அரை ரூபாய்தான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், சட்டத்தை என்ன என்ன வகையிலே மீறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். நூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் வட்டி என்று கணக்குப் போட்டு, அதையெல்லாம் முதலிலே வாங்கிக்கொண்டு ப்ரோநோட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? வாங்குகிறவர்களே உடன்பட்டுச் செய்தால் சட்டம் என்ன செய்யும்? சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், சட்டத்தை மீறுவதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. நியாய வராக் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேகூட அனேகர் சட்டப் பிரகாரம் செய்யவில்லை. ஏனென்றால், நிலாச்சவாந்தார் சொன்னதற்கு விவசாயி உடன்பட்டு அந்த அளவுக்குப் போகிறது. இப்படி எல்லாம் நடக்கும்போது சட்டம் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப் பிரகாரம் அமுல் நடத்தலாமென்றால் நடத்தலாம். ஆனால், சட்டத்தை-மீறுவதற்குப் பல வழிகளிலே போவதால் இந்தச் சட்டம் முழுவதும் அமுல் ஆகாமல் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்திலே சில பகுதிகளில்தான் அமுலில் இருக்கிறது. ஏனென்றால், செங்கோட்டைத் தாலுக்காவிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் இந்தச் சட்டம் நிலவவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், சமீப காலத்திலேதான் அவை நம்முடன் வந்து சேர்ந்தன. அதுபோல், கூடலாருக்கு இந்தச் சட்டம் பிரயோசனமில்லை. மலபார் டெனன்ஸி சட்டத்தின் கீழே இது வருகிறது. ஆகையால் அதற்கெல்லாம்கூட நாம் சரியான வழிவகை செய்ய

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

வேண்டும். அதெல்லாம் விசாலமான மசோதாவிலேதான் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொன்றுக்கும் துண்டு துண்டாகச் செய்வதற்கில்லை. விஸ்தரிப்பான மசோதா ரொம்ப நாள் பொறுத்து வருவதாக இருந்தாலும் செய்யலாம். அது சில மாதங்களிலே வாப்போகிறது. அப்படியிருக்கும் போது இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் இதிலே சேர்க்க வேண்டாம்.

கனம் அம்மைபார் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, பெண் வர்க்கத்தைப் பற்றி ஸ்தோவெல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. பெண் என்றால் பேய்கூட இரங்கும் என்று சொல்வார்கள். பெண்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கவனிப்பதிலே நான் ஒன்றும் தயங்கமாட்டேன். பெண்களிலே வயது வந்தவர்கள், விதவைகள், இவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான பாதுகாப்பு கொடுக்கமுடியும் என்று விரிவான மசோதா வரும்போது கவனிக்கலாம். மற்ற ராஜ்யங்களிலே கூட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்களோ, அவைகளை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, வரப்போகிற விரிவான மசோதாவிலே அவைகளுக்கெல்லாம் எப்படி இடமளிக்கலாம் என்று பார்க்கலாம். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இப்பொழுது நான் தெரிவிப்பது, இந்த மசோதாவின்னுடைய கருத்து, இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு நீடித்து வைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதுவரைக்கும் நீடித்து வைத்தால், இடைக்காலத்தில் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை இன்றொரு மசோதாவிலே — அநேகமாக நவம்பர்—டிசம்பரிலே வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்—இதெல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

“After sub-section (2) of section (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) add the following:—

‘(2) (a) It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk’.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM: I second the amendment.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I move the amendment standing in my name, viz.—

“For the words ‘for a period of five years’, substitute the words ‘for a period of six years’.”

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: I second the amendment.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

[1st September 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் தற்சமயம் இருக்கக் கூடிய நெல்லை மாவட்டத் திலேயுள்ள செங்கோட்டைப் பகுதிக்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தம் ஆகும்.

இந்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவிலே—

“It extends to the whole State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929, extends.”

என்று இருக்கிறது. அதற்கு நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்த மாவது :

“It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk.”

கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்சமயம் பதில் சொல்லும்போது கூட, ‘இந்தச் சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் விஸ்தாரமான முறையிலே கொண்டு வருவோம்’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது மாதிரி அவர் சொல்லியது முதல் தடவை அல்ல. இந்தச் சட்டசபையிலே இரண்டு மூன்று தடவை அவர் இம்மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையில் அங்கிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் எழை விவசாயிகளைப் பெரும் அளவில் வெளியேற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சட்ட காலத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோதுகூட நாங்கள் இதை அவரிடம் சட்டிக் காட்ட முடிந்தது. பெருமளவில் நில வெளியேற்றம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான், இதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஏனெனில் இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால், மெயின் ஆக்டில் “for a period of one year” என்று இருப்பதை “for a period of three years” என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதேபோல், “for a period of three years” என்று இருப்பதையும் “for a period of five years” என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இது அசல் சட்டம் அமலாகும் பகுதியைக் குறிக்கும் வகுப்பு. அதனால் இந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அங்கீகரிப்பதில் எந்த விதமான சிரமம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்த இடங்களில் லாண்ட் டென்சூரிஸ் அதிக வித்தியாசமில்லை. பாட்டம், வாரம், என்ற பிரச்சனையில். 60, 40 என்று வைத்திருக்கிறோம். எது பாட்டம், எது வாரம் என்ற பிரச்சனை வருகிறது. யார் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்ற பிரச்சனை எல்லாம் வருகிறது. இப்பொழுது பெருவாரியாக இவர்களை இங்கே வெளியேற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் அனேகம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு நீடிக்காமல் இருந்தால் விவசாயிகள் இன்னும் அதிகப்படியான கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அங்கும் நீடிப்பதன் மூலம் யார் யார் பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கு விவசாயிகள் வெளியேற்றமும் சூடுபதற்கு இந்தச் சட்டத்தை அவசியம் அங்கு நீடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு அவசியமான திருத்தம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தம் ஐந்து வருஷம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதை ஆறு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்க்காருடைய திருத்தத்தின்படி இந்தச் சட்டம் 1960-ம் வருஷம் செப்டம்பர்

1st September 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிகிறது. நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிவாக வேண்டும் என்பதுதான். 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர்வரை பாதுகாப்பு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். விரிவான பாதுகாப்புச் சட்டம் வரும் வரையில் இது செளகரியமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வரையிலும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாறாமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவில் 1952-ம் வருடத்தில் முதன் முதலில் இதன் தாய்ச் சட்டம் வந்தது. முதன் முதலில் தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அந்த ஜில்லாவிற்கு மட்டும்தான் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் 1955-ம் வருடம் ஒரு விரிவான மசோதா கொண்டு வந்து அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும்படியான அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வளவோ சாதக பாதகங்கள் இருந்தாலும்கூட ஓரளவு எல்லா இடங்களிலும் அது சாதகத்தையே விளைவித்ததாகத் தெரியவருகிறது. எல்லா இடங்களிலும் அது திருப்தி அளிக்கக் கூடிய அளவில்தான் நடைபெற்று வருவதாகத் தெரியவருகிறது. உண்மை விவசாயி எங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கே யெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட்டுதான் வருகிறது. அதனால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாதகமடைந்துகொண்டுதான் வருகின்றார்கள். விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் வாழக் கூடியவர்கள் சாதகமடைந்துதான் வருகிறார்கள். கொஞ்சம் பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் இதனால் செளகரியமடைந்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். நான் பல தடவைகளில் இந்த சட்டமன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன். குறிப்பாக, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் வந்ததால் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் குறைந்த பூமி சொந்தக்காரர்கள் சுமுகமான முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருவது நன்றாகத் தெரிய வருமாம். எவ்வளவோ அழகாக விவசாயம் நடந்துவருகிறது. எவ்வளவோ குடியானவர்களுக்கு இதன் மூலம் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் சுமுகமாக உறவு இருந்தால் இது நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படும். மனக்கசப்பு உள்ள இடங்களில்தான் தகராறுகள் வளருகின்றன. தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் விவசாயம் செய்யத் தெரியாதவர்கள் அதிகப் படியான நிலங்களை அதாவது 100, 200 ஏக்கர் அல்லது 20 அல்லது 30 வேலி நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் இப்படிப்பட்ட மனக்கசப்பு எல்லாம் ஏற்படுகிறது. அந்த இடங்களில் இந்த மசோதா சரியான படி நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று தெரியவருகிறது. மற்ற இடங்களில் சுமுகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி கசப்புகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில்தான் சிறிய மிராச்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சுமுகமாக விவசாயம் நடைபெறுகிற இடங்களில் அப்படி விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறிய பூமியை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களில் 100-க்கு 70 பேர்கள் நிலத்தில் உழைத்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சாதகம் செய்யாமல் அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சாதகம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆறு வக்கருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நாம் செளகரியம் அளிக்க வேண்டும். சாதாரண மாகப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அதிகப்படியாகக் கடன் பட்டிருப்பார்கள். நடுத்தர விவசாயிகள்தான் அதிகப்படியான நில அடமான பாங்குகளில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு கடன்பட்டிருப்பார்கள். அப்படி கடன்வாங்கியவர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [1st September 1959]

கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நிலத்தைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கடனுக்காக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் கடன் இருக்கக் கூடாது. அவர்களே கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு தங்களுடைய நிலத்தைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய வசதியை நாம் செய்து தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருந்தால்தான் அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு வர முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக இருக்க முடியும். சாதாரணமான நடுத்தர விவசாயிகள் தங்களுடைய உடமையை விற்பதற்கு சுதந்திரம் வேண்டும். விற்பதற்கு உரிமையை அளிக்கவேண்டும். ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னது அவ்வளவையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் யார் தங்களுடைய நிலத்தை விற்பதற்கு விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்பதற்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விற்பதற்கு உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். உற்சாகத்துடன் தங்களுடைய பூட்டிய விற்பனைத் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் நல்ல மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வழி தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதையொட்டி இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அதிகப்படியாக இதை நீடித்தால் நல்ல மசோதாவைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மகாத்மா காந்தி நினைத்த ராம ராஜ்யம் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை கௌரவப்படுத்தி வந்தார்கள் என்று தெரியவருகிறது. கம்பராமாயணத்தில் சொல்லப்படுகிறது

எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய் பெருத் தினவுறு முழுவத் தோளினை
வையக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரச செய்கின்றான்.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு விவசாயிகளையும் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொருளில்லாத ஒருவன் தனக்கு உள் சிறு கழனியை எங்ஙனம் மிக்க கருத்தோடு காத்திருவானோ அங்ஙனம் உலகம் முழுவதையும் காத்தனன் தசரதன் என்பதாம். ஒருசெய் என்ற தொடரால் உலகம் முழுவதையும் காக்கையில் சக்கரவர்த்திக்குச் சிறிதும் சிரமமில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைக் காப்பாற்றி உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. காந்தியடிகள் நினைத்த ராம ராஜ்யத்திற்கு அது அடிகோலாக அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. அந்த அளவில் இதை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விரிவான மசோதா ஒன்றைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநூலையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று இந்த மசோதாவை கன்னியாகுமரிக்கும் செங்கோட்டை தாலுக்காவுக்கும் விலத்திக்க வேண்டும் என்பது. அதிகார பூர்வமாக வந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், பெரிய அளவுக்கு ஒன்றும் அங்கே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம் நடைபெறுவதாக இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது அப்படி வெளியேற்றம் நடைபெற்றுவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

1st September 1959]

[Sri M. A. Manickavelu]

அப்படி நடைபெற்றுவருகிறது என்றும் அது கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால், அதைத் தடுக்க அதைக் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வழியைத் தேட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் கூடலூர் என்ற பகுதியில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மலபார் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது அங்கேயும் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் எல்லாவற்றையும் கவனித்து ஒரு விரிவான சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் இவைகளைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய துரிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதை எல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் இப்பொழுது இந்த மசோதாவிற்கு இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.

இரண்டாவதாக, இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த மசோதாவை இப்பொழுது நீடிப்பதோடு இன்னும்சுட ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று. ஏற்கனவே நாம் நேற்று நீடித்த மசோதாக்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு இரண்டு வருஷங்களாக நீடித்து வந்திருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துக்கொள்ளலாம். இப்படியே மூன்று நான்கு மசோதாக்களுக்கு அப்படி இரண்டு வருஷங்கள் விதம் நீடித்திருக்கிறோம். அதனால் அந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம். பறுபடியும் மறுபடியும் இதைக் கிளப்பிக்கொண்டிருப்பதை விட இப்பொழுதே நீடித்து விடுவது நல்லதுதான். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு நிலச்சுவாந்தாங்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஏற்கனவே தாய் சட்டமாகவுள்ளதை 4-ஏ பிரிவை நாம் திருத்தியிருக்கிறோம். அதன் மூலம் ஓரளவு சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்த சாகுபடி செய்கிறவர்கள் நிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது இதைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்கப்படும். ஆகவே கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் திருத்தத்துடன் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was by leave withdrawn.

MR. SPEAKER: I will now put the amendment of the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman. The question is—

“For the words ‘for a period of five years’ substitute the words ‘for a period of six years’.”

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

[1st September 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

MR. SPEAKER: ஒரே ஒரு விண்ணப்பம். யாராவது அங்கத்தினர் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னிடத்தில் பெயர் கொடுக்க வேண்டும். மந்திரி அவர்களைப் பேசக் கூப்பிட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் பேச வேண்டும் என்று எழுந்தது போல் இனி ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே இனி மசோதாவின்மேல் யார் யார் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் என்னிடத்திலாவது அல்லது கட்சிக் கொரடாவினிடத்திலாவது முன்பே பெயர் கொடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee^a be taken into consideration’.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முதன்முதலில் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோது இதன் விவரங்களை எல்லாம் நான் விளக்கினேன். அப்போது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவை மொத்தமாக ஆதரித்து, தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு இந்த மசோதா இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இது சம்பந்தப்பட்ட பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எழுத்து மூலமாகப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அதுவும் கோரப்பட்டது. எழுத்து மூலமாக வந்த அபிப்பிராயங்களையும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்தோம். மேலும் ரெகுலேட் மார்க்கெட் நடைபெறும் ஸ்தலங்களை நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு வரவேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கருதினார்கள். அதே வகையில் சில இடங்களையும் நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டார்கள். அதோடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி நடைபெறும் இடங்களையும் சென்று பார்வையிட வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் நேரிலேயே சென்று சேலம் போன்ற நகரங்களில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்கிற விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்படி எல்லாம் பல விஷயங்களை தெரிந்துகொண்டபின் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் சில நாட்கள் உட்கார்ந்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் உருவாக்கித் தந்த மசோதாவைத் தான் இப்போது சபை முன்பாக நான் சமர்ப்பித் திருக்கிறேன்.

சேலக் கமிட்டியினால் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான திருத்தங்களை மட்டும் இப்போது சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முன்பு கமர்ஷியல் க்ராபஸ் என்பதற்கு மட்டும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி